סיטב בחותו כתב שיכתבנו

עד בידעו לקרותו הק זנים ביודעים אותו כתג שאינם שיודעים אותו כתג שאינם לא נכונים ולא סכלים

ולא יסא סכתב לא מעוקם ולא מכולכל שמא

הענין משחנה היה בו

משמעות שני שנינים או שסים בכתבו עקום או

שיש כו משמעות גירושין ה"ז פסול ע"כ: שאלה להרא"ש גע סבא מארן

מכחק וים כו הותיות

נו"ן זקופס כמו ז' וד' כוחכים גג שלה קצר עד שנראה כמין י': תשובה צריך שיהא נקרא כתב

כמקום כחיכתה

אבל בינוניים א סכתב לא

עליו עדים בשתי לשונות אבל התמו עליו באחד מן הלשונות לא שמענו וגראה לי שדעת הר"ם במז"ל היתה דחתמו עליו בה' לשונות לרבותא נקטיה נר מצוה שאע"פ שהגט מעין החתימות פסול רש"י תורה אור

בתני *גם שכתבו עברית א ועדיו יונית יוניתיף פוומתני (מי אתא לאשמושינן דכל שהגע ועדיו עברית עד אחר עברי ועד אחד יוני *עד אחד יוני ואחד עברי ב כשר °כתב סופר ועד איש פלוני בן איש פלוני ולא כתב עד כשר *כך היו נקיי הדעת שבירושליםכותבין וֹ]כתב הניכתו וחניכתה כשר: *גם מעושה בישראל כשר *)ובעובדי כוכביםחובטין אותו ואומרים לו עשה

כשר.א"ר ירמיה חתם סופר שנינו. ההיא כתובת התנים דאתאי לקמיה דרבי אבהו דהוה ידע ליה למופסא דשמרא ולחתימות ידיה דחד סהרא סבר לאכשורה א"ל ר' ירמיה חתם סופר שנינו: כתב הניכתו והניכתה כשר: ג תנו רבנן הניכת אבות בגימין עד עשרה דורות רבי שמעון בן אלעזר אומר עד שלשה דורות כשר מכאן ואילך פסול כמאן אזלא הא דאמר רבי חנינא חניכת אבות בגימין עד שלשה דורות כשר כמאן כרבי

נחמן אמר שמואל גם מעושה בישראל כדין כשר דשלא כדין פסול ופוסל הובעובדי כוכבים כדין פסול ופוסל שלא כדין אפילו ריח הגם אין בו אביי אשכחוה לרב יוסף

בדין [כגון] הכך דאמרינן בהו יוליא: ובעובדי כוכבים היו חובטין אותו וכו'. כלומר ובעובדי כוכבים פעמים שכשר אם אומרים לו עשה מה שחכמי ישראל אומרים לך שעי"ז לא היה העובד כוכבים אלא כמקל ורלועה לב"ד של ישראל שלוחו של ב"ד ואין מדקדקין בשליח שהוא חובט אם הוא ישראל שלו או טובד כוכבים וכן כתב בה"ג. ואיכא טוסחי דגרסינן גט מטושה בישראל כשר בטובדי טוכבים פכול ובטובדי כוכבים חובטין אותו וכי' ורלה חרושי מו טובד טרכים וכן לחוב כהיצ. תרכו מהיי דגר שק עם משומה בישרחג בשרח בכים מוכין בשלי מכים מוכין לחומ וא מחיי דגר שק בי ממשחה בישרחג בשלי מכים של החיים הוא מחיים היוא מחחי דגר שק מחיים הוא מותרים הוא מותרים הוא מותרים הוא מות מותרים הוא מחיים הוא מחיים הוא מותרים הוא מותרים הוא מותרים הוא מו טושין שנית בפירוש (פ) איפשר דהוה מודה-אבל בירושלמי משמע דכשר דגרסי" עלה דמתני" ישראל "ושעשה מעשה עובד כוכבים כשר ובאומר

עושין שניח בפירוש (א) איפשר דהוה חודה. אבל בירושלמי משמע דכשר דגרסי' ענה דמתני' ישרחר ישרשה מעשה עוצו טינבים כמי וביונטה המתק או גין בשיחן אי המתק ביי ולפירוש המתק או גין בשיחי או ואמרים לך ולא מה שביה קרוע שהיו ומתק או גין בשיחי או ומתני' או מתני' בשור בשור בשור בשור בשור המתק או בשור המתק או בשור המתק או בשור של שביי בתשנתי ששה שהיי בשור בשור בשור המתק או בשור בשור או שבי בתשנתי ויכוש בשיר בתור המתק למותר לבער דהוו להו שני עדים ואשמעינן מתניהין דלא חיישינן למיתר דבעל לא לוה שיחתום הכופר אלא אמר לשנים אמרו לסופר פלוני ויכחוב המתק למותר בשור בשור או שהיים בשור שלא או מישר בשור או המתקבל (דף סוג) דמתני' רבי יוכו היא בתתר בשור בתור או התחמובו דלהא לא חיישינו בדתור בפרק התקבל (דף סוג) דמתני' רבי יוכו היא ולפלוני ופלוני ויחתומו והשו הגך שלוחים לכבופא דכפרא ויחתמוהו דלהא לא חיישינן כדאוקי בפרק התקבל (דף סו:) דמתני' רבי יוסי היא דאמר מילי לא מימסרן לשליח וכבר כתבתי שם שזהו דעת הרי"ף ז"ל לפסול באומר אמרו ולהכשיר בחתם סופר ועד ומיהו מחוורתא דפסקא למיזל היו מכירין התימת עד השני: א"ל רבי ירמיה ההם סופר שנינו. כתב סופר ועד דתנן במהניתין היינו חתם סופר אבל כתב סופר לא ואט"ג דלמאן בת אות מה של היו ליה מהם מופר לה של היו לה היו כדין . כגון הכך דאמריט בהו יוציא ויהן כתובה או שהיתה אסורה לו : פסול . להפירה לינשא : ופוסל מן הכחונה . משום ריח הגם ומפרשיטן בגמרא בים כשל הבין דבון את היה שומל לכהונה משום דמיחלף בכדין דישראל ואתי למימר נמי דישראל שעשוהו כדין (לא) פוסל וההוא ביט מעליא והדי היה היה דבעובד כוכבים כדין מש"ה פוסל לכהונה משום דמיחלף בכדין דישראל ואתי למימר מיחלף בשלא כדין דישראל דפסול כדאמרינן לעיל פסול ופוסל היא גופה ומעציתי הוא אבל שלא כדין דבעובד כוכבים בכדין ישראל לא מיחלף ואי אמרה מיחלף בשלא כדין בישראל ביסראל ביסראל נוזירה לגוזירה לא גזרינן. והמיהני כיון דאמרינן דכדין בעובד כוכבים מיחלף בכדין דישראל נימא שאם שמשרין בעובד כוכבים מיחלף בכדין דישראל נימא שאם שמשרין ד׳ה מ׳ז נהגרשה בכדין דעובד כוכבים ובא אחר וקדשה ניחוש לקדושיו אטו כדין דישראל וכ"ח ה"ל א"ל דגזריגן אפילו (לגבי ישראל) עובד כוכבים אטו ישראל נגזר נמי ישראל אטו עובד כוכבים ונימא דגט המעושה בישראל כדין לא יהא כשר דילמא אחי לאכשורי בכדין דעובד כוכבים ונ"ל דאע"ג

> כשר איפשר שיטעו לומר שלא פסלה תורה גרושה לכהן אלא היכא דאיהו מפיק לה מפני כבוד כהונה אבל במעושה דאיהי מפקא ליה נהי דכשר הינו פוסל או שמא יטעו לומר דאינו כשר ונפקא מיניה חורבא לכהונה ולעלחל גמי שאם קדשה אחר לא יחושו לקדושו : אברי אשכחיה לרב יוסף דהוה קא מעשה אגיעי. כופה את האיש להוליא את אשתו בדין: הדיוטות אכן. שאין מומחין אלא סטוכין דמקרי ")בירושלמי שלני הליע איחא [ישרא כוכבים [פסול ושובד כוכבים שכים במעשה ישראל כשר בדין]. ועיי האן בחום יהרא שוסו במעשה שורד כוכבים [פסול ושובד כוכבים שכים במעשה ישראל כשר בדין]. ועיי האן בחום יהרא שוסו במעשה שורד כוכבים [פסול ושובד כוכבים שכים במעשה ישראל כשר בדין]. ועיי האן בחום יהרא שוסו במעשה שוכה בחובים להיום היה של החום היהום ה

> דאמריטן דכדין בכדין מיחלף לא מיחלף ממש קאמריטן דלגבי ישראל מידע ידעי דכדין ישראל וכדין עובדי כוכבים לא דמו אהדדי ואפ"ה לגבי

כהוכה מיחלף דאי אמרינן דכדין דעובד כוכבים שלא יפסול לכהונה מימר אמרי ש"מ שאין שום גע מעושה אפילו בישראל פוסל לכהונה דאם

למות . מתרומות הללו הן של יהואל ושל גלעד שהם הבנים ובוהגים החלה שם אביהם לכבוד . וחגא דידן חשם את"ם שהם יונים ותחו בכתר יונית והמנה כך ליונים לכחוב שם אביהם החלה אפיה חיששין שאת גודלית חתחו. בלוחר מורת לאנודל כדרך העברים ולא הקריטו שם הציהם אבל החישות הללי של נשתלי ואישור הם , וכך רוצים לוחר נסתלי בנו של יקואל אישור בנו של גלעד כחו בלעם בנו בעור . מש"ה לורו (גען שהעדים (הראשונים) ניברים תחתיו

טסתלי כנו של יהלאל חישור כנו של גלעד כמו כלעם כנו כעוד . משיה לוהו [בע] שהם כבה והשני סטול כי שחא (הייב) הוחומים התחיו . יונד א' שכרי ועד א' יוני כאים מהה ושהם לסול כל בחל (הייב) הוחומים התחיו . יונד א' שכרי ועד א' יוני כאים מהחה זה להתחי ביו לייני הם כל או את מוליאים התימתם של בחישתם לא של מוליאים התימתם של בהחישתם את מוליאים התימתם יותן לביו דישיען כהא מהמון היות ללא דעם כו לה פכי קאתר דלא הבכתן החישות יות של ישקב שהמא החישות יות של ישקב שההל או השל הלא מוליא ביותן בהא מוליא מתחיי למת מולי למת והייבו לצדר הדכר ואם לא כתב שה אבין האו אלא שם או היותן של הייבו של של ביותן בהלא להכת שה אליות בה של הנון ביותן בהלא הבכתן החישות היותן של של המון בהלא הלא שם אליו בנע כדי לצדר הדכר ואם לא כתב שה אבין האו הלא שם אבין השל ביותר בה לא הלא הכתי שה הוותן של של של של ביותר בלא הלא הכת שה הדותר ושל אל של של בל התוך בלא הלא מכנד לה הלא הוותר בלא הלא של של בל בל התוך כי הוליד כנים וכליד הני הוליד הכי ואליד הלי את בל בל הלא הלא הבל בלים הלא הוות של היי של היי הלא הבכר וא השל היים היים הלא היים היים הלא החיום היים הלא היים הלא הלא היים הלא היים הלא היים הלא היים הלא היים הוא החישור היים הלא היים היים הלא היים

כשר ומיתו לא הכשיר אלא בגט כתוב כשר ומיהו נח הכשיר חנח בגע כנווב בקטים א בלשון אחד שכיון שהגע ענין לעלמו ולא יהא בשר איש פלוני עד כשר בן איש פלוני עד כשרה וכל אחד מן העדים ענין לעלמו אין קפידא אם כל אחד מתחלף מחברו אבל בגט עלמו שהוא ענין אחד כל פהמה שישראל אומר לך: 'גמ' *כתב סופר ועד

הבל בנט טנמו שיות אבין המו שסים נכתנו שקום הקבל הכשיר הכל בנט של שחום בעלמו לה הכשיר הנל בלכול עד שתשם שקום החברים המו שנין המה מחל במו המה לשיש המחל במו המה לשיש המחל במו המה לשיש המחל במו המה לשיש המחל במים המה לשיש במחלים במחל במים המה השישות במחלים דפסול אמ"פ שהוא מעין החתימות : בתב סופר ועד כשר. מפרשינן בגמ' דחתם סופר שנינו : כך היו נקיי הדעת שבירושלים כותבין. פלוכי בן אים פלוכי ולא היו כותבין שים מקומות שכותכים עד: כתב הניכתו והניכתה. פירש"י ז"ל שם לווי של משפחה כולה דהיינו חניכת אבות דאמרינן בגמ' [דף פח.] ור"ח ור"ח ז"ל פי׳ שם לווי של החיש ליניקה דנה חכים ולה עלמו או של האשה וחניכת אבות נש כונ: שוד כהנ מי דברייתא הוא חניכה אחרת דהיינו גם שנמחק בו אות א חניכת המשפחה שנקראין כולה על היבה אי שתלה ביני שישי חניכת המשפחה שנקראין כולה על אם משופם הגם ה'י שמה ולא מיירי בשם לווי דבגופיה ור"מ כשר ואם מהחורף איש

בלשון אחד אנ"פ שאינו כלשון החתימות

וחניכתה כשר וכך היו נקיי הדעת או שאח פטני מלי של נקיים היו על של החלף אחי מחוף של בתוחלים כוחבין . כלותר שלא היו הנק כשר וכן גם שמוא שבירושלים כוחבין . כלותר שלא היו הנק כשר וכן גם שמוא

נמחק או נטשטש וככואה אם סוא מקויים ושאר

כד נפקת פלוני קדמנה גע כשר ועדיו כשרים מתכיחים עדים לפוסנו שמעידין על אחד מעדי הגם שגנה ויש עדים משפה חשונה והחשונה תפילין וגם שכחה שבועה לידו ולח רצה לישבע רנה לישבם האפה הדיוסף דגר מתריק דעובד הופכים שנח יפסוג נכהוגה תימר חמרי ש"מ שחין שום גט מטושה חפינו בישרחג פוסג לכהוגה דחם יפטוג הפרי ש"מ שחין שום גט מטושה בישרחג פוסג ולכהוגה דחם יפטוג הפרי ש"מ שחים בישרחג היים בישרח המנד גמי הפרי היהא דפוסג בעובדי טוכנים ריח הגט מייהא הוי שהרי אפי) בתן גט פוסג בכהוגה אלא ודאי אפילו מטושה בישרחג איט פוסג וחפי לכתוב הגם לא לוה לחתום וגם הסופר מעיד. השוכם אם באו עדים שראוסו שנכל היו פסול וסגם אינו גם ואעים שלא

סככיתו עליו שסוא פסול

בכל והפני פטול כי שתו להיאה וא הוא המורכ בי או במורכ המורש המורכ הוא הוא המורכ בי או המורכ המורש המורכ המורש המורכ המורש המורכ המורש המורכ המורכ

כדין פסול] ופוסל. מן הכהונה משום ריח

הגם ומשום דמיחלף בדין דישראל דאתי למימר

ישראל שעשוהו (שלא) כדין לא פוסל וההוא

קלד: קלד: ב מיי' (פכ'ו) (פ'ד) מסלי כנהדרין סמג הרחשון גמל: מרתברי כך היו נקיי הדעת שבירושלים. שלשונם קלרה לא היו חותמים סי' (כו) [h]: *[כ"ס הגירסת עד אלא פלוני בן פלוני : חניכתו . שם לווי בירובלי וככבלי

של כל המשפחה: גבן התם סופר. עם עד אחד: שנינו. במתני דכשר דהוו להו שני עדים ושמעיכן ממחכי' דלה היישיכן למימר בכירושלמי שמח הבעל לח לוה שיחתום הסופר חלח חמר וכך היו הדעת לשנים אמרו לסופר שיכתוב ולעדים שיחתמו פלוני ופלוני והשו שלוחין לכיסופה דספרה שלים אחר ואהתימו ליה להא לא חיישינן דר' יוסי היא כתב דאמר מילי לא מימסרן לשליח כדאמרי׳ לעיל קיבות במי שאחזו: דהוה ידע לטופסא דשטרי. היו מכירין כתב יד הסופר וחתימת עד א' ולא חניכתה כשר (ג'ה) [וכ'ה גי' ר'ח ור'ת הכירו חתימת השני: עד עשרה דורות. הוי חניכתו ולא הוי כשינה שמו ואם כתב בגם וכמים כר"ן וכתום' פ"ח כשר: בנים. הרי דור שני ובני בנים הרי דור שלישי ומכאן והילך קרי להו ונושנתם בחרץ: מעושה . שכפוהו בחזקה ליתן נם: כדין כשר. כנון הנהו דהמרי׳ בהן יוליה ויתן כתובה או שהיתה אסורה לו: שלא כדין פסול. וחסורה לינשה : [ובעובד כוכבים

מפר לזון בסוף פ׳ וכתום' גרם ואפי' סוי כדין וכרב ופי' דהא דנקט אפי'כדין דאשמעינן דאי

השנות דראב"ד ענין עדים (*

כך כם תוחמים 103